

Příběh jedné kočičí rodiny

Autor: Marta Kotasová, Filip Haris

Postavy: Vypravěč, Mourek, Kočičí máma, Aki

Vypravěč (přijde na scénu):

Máte rádi Vánoční příběhy kočičí?

Tak jistě čekáte, co vám tenhle příběh vylíčí.

Jestli ano, neváhejte,
a tento příběh poslouchejte.

Je to příběh Mourka,
neposedného kocourka. .

Vypravěč:

Jeho příběh začíná v jedné bohaté rodině,

kde mohli mluvit o velké novině.

Narodilo se jim koťátko,
které vyrostlo zakrátko.

Máma se o něj pečlivě starala
a za nic na světě by ho nikomu nedala.

Vyrostl z něj kocourek,
co jmenoval se Mourek.
Byl to neposedný kocour, až běda,

a proto mu říkali neposeda.
Lidé, kteří tu žili, však moc práce měli
a na kočky si ani nevzpomněli.
Tam, kde každý s každým se hádá,
tam nejen každá kočka strádá.
Pán říkal, že na kočky nemá čas
a na krmení zapomněl zas.
Jednou, když už vychrtlí byli až na kost,
nejmenší kocourek měl toho dost.

Mourek:

"Neměj mi to za zlé, ale tady bydlet nebudu!
Mámo, vždyť se koukni na tu ostudu.
Ani kus žvance pro nás nemají!
Co ti lidé pořád dělají?!"

Vypravěč:

Máma, celá zoufalá,
Odpovědět mu nedokázala.
Večer, když všichni spali, Mourek vylezl z pelechu,
a pak si vyskočil na střechu.

Mourek:

„Musím zmizet, to je jasné,
najdu pro nás místo krásné.“

Vypravěč:

V tom máma k Mourkovi kráčí
a dosti se na něj mračí.

Kočičí máma (navztekaně):

„Já snad vztekem rupnu!

A tobě jednu lupnu.

Co to vyvádíš?

A jaké kulišárny provádíš?

Proč já takové kvítko musím vychovávat sama,

Když tu tatínek teď není s náma?

Odešel pro nás hledat klidné stavení,

a až ho najde, prý nám dá znamení.

Mourku, ty můj neposedný kocourku.

Za pár dní už budou Vánoce a přijde Ježíšek,

ale těm, co zlobili, určitě vypráší kožíšek!

Utíkej domů, do pelíšku,

já se nám pokusím chytit myšku.“

Vypravěč:

Za chvíli se matka vrátí,

však kocourek se někam ztratí.

Volá na něj, všude hledá,

našla jen zbytek od oběda.

Máma, žalem zoufalá,
celou noc plakala.

Kočičí máma (Pláče v obavách):

„Kde jen ten kluk může být,
co teď bude jíst a pít?
Snad mu neumrznou tlapky
a zítra se mi vrátí zpátky.
A když se nevrátí, půjdu ho hledat!
Lidi! Poradte mi někdo! Co mám dělat?"

Vypravěč:

Mourek se však druhého dne nevrátil,
snad se nám někde neztratil.
Opustil teplo své postele,
odhodlán najít si dobrého přítele.

Kočičí máma (odhodlaně):

„Musím ho najít a to hned,
a odvážně vyrazí vpřed.“

Kočičí máma (tázavě se otočí na diváky):

"Neviděli jste někdo Mourka,
mého syna, mého kocourka?
Mourek se ztratil jako v seně jehla

a země se po něm slehla.
Navštívila jsem kde jakou kočičí rodinu
a nikde se nezdržela ani hodinu.
Pár koček mi pátrat pomohlo,
Ale nic s tím také nezmohlo.“

Vypravěč:

Když však byla to již doba dlouhá,
Zůstala s ní jedna pouhá.
Proč s ní asi zůstala,
možná taky někoho hledala.

Kočíí máma (Udiveně):

"Kdo jsi, a co tu se mnou děláš? Ty taky někoho hledáš?"

Aki (Zasněně):

„Jmenuji se Aki.
A hledám něco - taky.
Hledám lásku kočičí,
Co mi život vytýčí.
Možná právě, kdopak ví,
Váš syn mé srdce osloví.
Proto vám s hledáním pomůžu,
Ale mnoho toho nezmůžu.“

Kočičí máma:

„Ty jsi ale děvče hodné,
Pro mého syna velmi vhodné.“

Vypravěč:

A hned jí foto Mourka ukáže
A na svá slova vhodně naváže.
Náhle Aki vyskočí a zvolá.

Aki (Radostně):

Toho já znám, pojďme hola.
Já vím, kde je. Jde se!

Vypravěč:

A na svoji společnosti usměje se.

Kočičí máma (Vydechne úlevou):

"Ó, děkuji ti moc,
snad tam dorazíme dříve, než bude noc!
Jistě musíš běžet domů,
Posedět si u vánočního stromu.
Zítra zase po roce,
budou opět Vánoce.“

Aki:

„Bydlím v modrém domě,
kde mají spoustu lásky pro mě.
Pán je hodný, rád má kočky,
připraví nám chutné nočky.
A já vám řeknu, milá madam,
říkáme mu Božský Adam.
Ještě něco, paní milá,
co vám řeknu, není k mání.
Váš Moureček je tam taky,
vydělily ho ty hlučné vlaky.
Byl strašně slabý a měl hlad,
že domov má, byl velmi rád.
Pán zachránil ho, to se ví,
honili ho psi hladoví.

(Aki s kočičí mámou chodí po pódiu)

Ukážu vám cestu,
musíme jít k městu.
Už blížíme se ke stavení.“

Kočíí máma:

„Doufám, že s Mourkem tak zlé to není.“

Aki:

„Jistě už bude plný sil,

Však zažil si pár těžkých chvil.“

Vypravěč:

Už u dveří naše dvojka mňouká

A smutně se na kliku kouká.

Tu objeví se milá tvář

A kol ní světla silná zář.

Adam: „Pojďte dál, nestůjte u dveří,
dám vám něco chutného k večeři.“

Vypravěč: Pán už nese plnou miskou mléka

A hned si ke kočkám kleká.

Hladí je a je k nim milý,
prožívají krásnou chvíli.

V tom se cosi pohne v rohu,

Máma spatří známou nohu.

Druhou, třetí, čtvrtou, pátou

Vidí Mourka s jeho tátou.

Její oči nevěří,

Co to vidí od dveří.

To je mi ale novinka,
najednou tu je celá kočičí rodinka.

Táta na své výpravě,

Dostal někde po hlavě.

Pán ho našel, kurýroval
A pěkně se k němu choval.
Řek si, jak se uzdraví,
Všechno pěkně napraví.
Vrátí se pro svou rodinu
A řekne jim tu novinu.

Kočí táta:

„Nový domov jsem vám našel
I když jsem si pěkně zašel.“
Tížila mě moje vina
Než jsem uzřel svého syna.
Teď jsme zase všichni spolu,
Sešli se u vánočního stolu.“

Vypravěč:

Mourek tam doslova vběhne,
až mámu málem zalehne.
To je radosti z velkého shledání
A máma Mourka po místnosti prohání.
Druhý den ozdobili stromeček
a večer pod ním měl každý dáreček.

Mourek:

„Jak je možné, že v tomto kraji,

cítíme se jako v ráji?“

Matka:

„Je tu cítit, chlapečku,

láska ke každému tvorečku.

Kde je láska a taky klid,

tam každý šťastný může být.

Nám šťastný život zaručí,

bezpečí v lidské náruči.

A tak si teď všichni užívejme krás,

které nám přináší ten Vánoční čas.“**Všichni společně zpívají vánoční písničky..mnau,mnau, mnau.....**